

ה"ת 573/05/16 - מדינת ישראל - להב 433 נגד איילת עציון

בית משפט השלום בראשון לציון
בפני כב' השופט רפי ארניה

ה"ת 573-05-16 מדינת ישראל נ' עציון

המבקשת:

מדינת ישראל - להב 433
ע"י ב"כ מפקח מרון שרעבי ורס"ב גיא ורטהיים

נגד

המשיבה:

איילת עציון
ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר

החלטה

1. ביום 2.11.2015 נעצר בעלה של המשיבה, מר יצחק וענונו, ורכושו ורכושו רעיתו - המשיבה כאן - נתפס מכח צווי בית משפט. במסגרת זו נתפס גם חשבון בנק של המשיבה בלבד, ובו 1,387,000 ₪.

בהתאם לחשדות כנגד מר וענונו, הנ"ל ניצל את קשריו בחברת נתיבי ישראל (נת"י) ושיחד עובדים על מנת לזכות במכרזים ולקבל פרויקטים ועבודות מנת"י. חלק מהחוזים עם נת"י נחתמו עם חברה בשליטתו, וחלק אחר נחתמו עם חברה אחרת אשר בבעלות צדדים שלישיים, ואולם אותה חברה העבירה את הביצוע לחברה בשליטת מר וענונו תמורת עמלה שקיבלה אותה חברה.

יודגש כי המשיבה, רעייתו של מר וענונו כאמור, הינה מזכירת נת"י ועובדת בה מזה שנים רבות. המבקשת מייחסת לה מעורבות בעבירות שביצע בעלה.

2. בסמוך למועד תפיסת הרכוש, הגישה המשיבה בקשה להשבת תפוס. זו נידונה על ידי בית משפט זה (השופט מ' מזרחי) אשר קבע כי קשה לקבוע שהמשיבה היתה מודעת למלוא מעשיו של בעלה וכי אין לתפוס רכוש ממי שאין חשדות ישירים כנגדו.

עוד מצא בית המשפט כי למרבית מקורות הכסף המצוי בחשבון יש הסבר, פרט לסך של 100,000 ₪ שהועברו לחשבון ב - 3 העברות, ולפיכך קבע כי רק סך של 100,000 ₪ יישארו תפוסים (צ"א 15-11-48460).

3. המדינה לא השלימה עם ההחלטה ועררה עליה בפני בית המשפט המחוזי (עמ"י 15-11-48460). בהחלטה מיום 23.11.2015 קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת מ' ברק - נבו) כי קיים בסיס לחשד לפיו המשיבה היתה מודעת לפחות באופן חלקי למעשים שבבסיס החשדות כנגד בעלה. יחד עם זאת הואיל והמקורות למרבית הכספים התפוסים מוסברים - הרי שיתפס סך של 200,000 ₪.

4. ביום 1.5.2016 הגישה המבקשת בקשה להארכת תוקף תפוסים בהתאם לסעיפים 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, וכן בהתאם לסעיפים 21 ו - 26 לחוק איסור הלבנת הון. המשיב בבקשה היה מר וענונו בלבד ואולם בגוף הבקשה נכללה עתירה להמשיך ולהחזיק בכספי

המשיבה.

ביום 3.7.2016 מסר בית המשפט (כב' השופט א' שרון) את החלטתו בבקשה זו, בה התיר את המשך החזקת התפוסים - מזומנים ונכסים בשווי של כ - 2.4 מיליון ₪. בהתייחס לכספי המשיבה נקבע כי:

"באשר להמשך תפיסת סך 200,000 ₪ שהוקפאו מחשבון הרשום ע"ש אשת המשיב, גב' אילת עציון - אני מורה על המשך התפיסה עד החלטה אחרת. הצדדים יתאמו מועדים מוסכמים לדיון המשך וזה יתקיים במעמד הגב' אילת עציון."

נוכח האמור תיאמו הצדדים מועד לדיון בעניין זה.

5. בפי המשיבה מספר טענות. ראשית - לא הוגשה כלל בקשה להארכת מועד התפוס. הבקשה שהוגשה ביום 1.5.2016 מתייחסת לוענונו בלבד ולא למשיבה. שנית - אין כל הצדקה והמשיך והחזיק בתפוסים וזאת נוכח היעדר מעורבותה של המשיבה בענייני בעלה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על המשך ההחזקה בתפוסים.

6. ראשית, איני יכול לקבל את טענת המשיבה לפיה לא קיימת בקשה להארכת המשך ההחזקה בעניינה של המשיבה. הבקשה נוקבת באופן מפורש בכספי המשיבה כאחד מהתפוסים אשר המשך החזקתם מבוקשת.

אמנם נכון, כי שמה של המשיבה לא ננקב ברישית הבקשה. בכך שגתה המבקשת. על המבקשת היה לצרף את המשיבה כבעלת דין בבקשה ובכך להביא לזימונה ולזימון בא כוחה לדיון שהתקיים בפני כב' השופט א' שרון.

ואולם, זו טעות טכנית בלבד אשר אינה מאיינת את העובדה כי הבקשה, ככל שהיא מתייחסת לתפוס שעניינו נידון כאן, הוגשה במועד.

7. זאת ועוד, כידוע הלכה היא שבית המשפט מוסמך להאריך תוקף של תפוסים גם במקרים בהם הבקשה הוגשה לאחר תום תקופת ה - 180 יום (בג"צ 2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום בת"א פ"ד מ"ה (4) 490, בש"פ 4971/08 וייסמן נ' מ"י (28.10.2008)).

מכאן, אם בית משפט מוסמך לתקן טעות מסוג זה, דהיינו של בקשה שהוגשה לאחר המועד הקבוע לכך בחוק, קל וחומר שהוא מוסמך להתעלם מפגם טכני ג דא כגון בעניין שבפנינו אשר נפל בהגשת הבקשה.

8. בכל הנוגע לקו הטיעון השני - בשבתו בבקשה לפי סעיף 35 לפקודה, דהיינו בקשה להארכת תוקף התפוסים מעבר לתקופה הראשונית של 180 יום, בית המשפט אינו רשאי להידרש עוד לשאלת האם קיימת עילת תפיסה, לפי סעיף 32 לפקודה. שהרי, עניין זה כבר נידון והוכרע בהחלטה הקודמת אשר עסקה בהמשך ההחזקה (והשווה: ע"ח (מרכז) 36609-05-13 מ"י נ' באשא (30.5.2013)).

וביישום לענייננו - שאלת קיומה של עילת תפיסה נקבעה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 23.11.2015 בעמ"י 48460-11-15. בהחלטה זו קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיבה היתה מודעת לפחות באופן

חלקי למעשיו של בעלה.

בית משפט זה אינו רשאי להרהר אחר קביעה זו ואינו מוסמך לבחון אותה מחדש. קביעה זו היא נקודת המוצא, שעליה לא ניתן לחלוק עוד.

9. השאלה הנשאלת בד' אמותיו של דין ההארכה הינה כדלקמן:

בשים לב לקיומה של עילת תפיסה, האם עקב חלוף הזמן וכלל נסיבות העניין השתנתה נקודת איזון האינטרסים שבין המבקשת לבין המשיבה, עד כדי כך שיש צורך לבכר את החזרת התפוס תחת המשך החזקתו.

לעניין זה עשויות להיות רלוונטיות, בין היתר, השאלות הבאות:

א. האם צפוי כתב האישום להיות מוגש בחלוף תקופת ההארכה (שהרי, אם התשובה לכך שלילית הרי ממילא התפוס יוחזר בתום תקופת ההארכה, ולכן גם אין טעם בהמשך החזקתו);

ב. מדוע נדרש התפוס, האם יש לחשווד צורך אמיתי בו ומה הנזק שייגרם לו עקב המשך תפיסתו. אציין כי בעיני, שמקום שהתפוס הוא כסף הרי שחזקה היא שהמשך תפיסתו גורמת נזק לחשווד;

ג. האם חלה, ביני לביני, התפתחות חקירתית אשר חיזקה או לחילופין כירסמה בתשתית הראייתית שעמדה לנגד עיני בית המשפט בדיון הראשון;

ד. מידת המעורבות של החשווד בפרשה והיחס בין שווי העבירה לשווי התפוסים.

כמובן שהשיקולים הנ"ל אינם רשימה סגורה ועשויים להיות שיקולים נוספים אשר יכולים להטות את הכף לכאן ולכאן.

עיון בבקשה ובחומר שבפני מלמד כדלקמן:

10. ספק רב אם כתב האישום יוגש בתקופה שנתרה עד לחלוף הזמן. המדובר בפרשיית ענק הכוללת 27 חשודים ונאמר על ידי נציג המשטרה בדיון כי רק לאחרונה החומרים הועברו לידי הפרקליטות הרלוונטית. מכאן, שיש רגליים לטענה כי כתב אישום כנגד המשיבה לא יוגש עד לתום תקופת התפיסה של 360 יום.

אף אין חולק שמדובר בסכום כסף משמעותי וחזקה היא שהמשך תפיסתו גורמת למשיבה לנזק.

11. מאידך, עיינתי בדו"ח החקירה הסודי במ/1 וכן בחומר החקירה אשר הובא לעיוני. להערכת, פעולות החקירה המפורטות אשר בוצעו לאחר הדיון הראשון, ובעיקר המפורט בסעיפים 5, 6, ו- 8 לדו"ח החקירה והחומרים הגולמיים המתומצתים שם, מחזקים את המסקנה כי המשיבה היתה מודעת לפעולותיו של בעלה - מסקנה אליה הגיע בית המשפט המחוזי בדיון בערר ממילא.

לא נטען כי הסכום הנ"ל נדרש למשיבה. המשיבה מתגוררת באותו בית בו גרה קודם לכן, וממשיכה לעבוד באותו מקום עבודה. היא אינה תלויה ואף לא היתה תלויה באופן משמעותי בהכנסותיו של בעלה. ממילא מתוך סך הסכום שנתפס במקור (1,387,000 ₪) הוחזר למשיבה סך של 1,187,000 ₪. כך, שלא הוכח כי יגרם למשיבה נזק משמעותי ויוצא דופן מאי השבת הסכום התפוס לידיה.

כמו כן יש לקחת בחשבון כי בפועל, ההחזקה המבוקשת הינה לתקופה של כשלושה חודשים נוספים בלבד.

12. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לכאן ולכאן, נחה דעתי כי נקודת האיזון לא הוסטה ממקומה וכי לא נמצא שיש להעדיף את האינטרס האישי - קנייני של המשיבה על פני האינטרס הציבורי במיגורה של פשיעה כלכלית.

נוכח האמור אני נעתר לבקשה ומורה על המשך החזקת התפוסים כמבוקש.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ו, 30 אוגוסט 2016, בהעדר
הצדדים.